

PERIÒDICH QUINZENAL
PORTAVEU DE LA "ASSOCIACIÓ CATOLICA"

Restablir totes les coses en Cristó.

La acció es la necessitat suprema dels temps presents.

1.ª Encíclica de S. S. Pío X.

Els treballs se publican baix l' exclusiva res-
ponsabilitat de llurs autors.

NO 'S TORNAN ELS ORIGINALS.

Redacció y Administració

CARRER DELS FERRERS, NÚMERO 38.

Preus de subscripció

SOCIS.	Trimestre	0'50 Ptes.
NO SOCIS.	»	0'75 »

EMPORI MUSICAL DE A. BADÍA

Cort. 31 y Concellers, 10 --VILAFRANCA DEL PENADÉS.

ACREDITAT E IMPORTANT ESTABLIMENT DE MÚSICA

Dipòsit dels célebres pianos **Ortiz y Cussó**

Aquesta Casa ofereix 500 pessetes al qui presenti pianos de construcció Espanyola millors que aquesta marca

MÚSICA **Pianos casi nous** **ACCESSORIS**
grans existències DE OCASIÓ Y LLOGUER gran varietat

Únic establiment en aquesta comarca que té crèdit obert en les importants cases editorials DENI (S. en C.) y DOTESIO (S. A.)

ESPECIALITAT DE LA CASA

Afinacions y reparacions

Taller especial únic en la comarca.

La casa garanteix tots sos treballs.

Pius X., Papa Social

Un periodista francès digué del Sant Pare Pius X. que era «un bon curé réactionnaire». La frase portava un deix d'ironia despectiva. Empró al través de sa intenció sectària hi ha en ella quelcom que devém recollir.

Nasqué pobre y obscur. Fou Rector, fou Bisbe, després Patriarca y Cardenal, després Papa. El seu reinat anà creixent. Primer era un petit grupu en un recó del mon. Avuy el remat s'extén per tots els climes y per tots els pobles. Més éll comprén que sa missió no ha pas cambiada y segueix cuidantse de les ànimes, més atent a les responsabilitats del bàcul pastoral que al brill de

les tres corones de la tiara. Un íntim equilibri d'home just el sostrau a la última ambició de dexar un solch pregon en la Historia.

Ell ama a la pietat plebeia dels senzills de cor. Entén que les belles fórmules de la vida cristiana no han agotada pas sa virtut curativa. Acás certes direccions contemporànies li produexen una sensació de vanitat y d'esterilitat. Potser creu que axó que 's diu la civilització moderna arrastra un trist bagatge de garruleria buida d'egoismes anàrquichs, de ficcions que transluexen opresió y amargura.

De certs personatges se diu que son homens del seu temps. El fons de la personalitat de Pius X. es de tots els temps, precisament perquè es superior

al temps. Determinar lo més íntim del esperit segons les condicions d'una època, ¿no es limitarlo y empetitirlo?

Es un Papa verament social. Ningú pot duptarne. En tots els llocs que ocupá ans d'esser Papa, exercí sobre 'l poble un ascendent irresistible. Allá a Venècia la seva góndola lliscava per les aygues de les canals, cercant en els barris humils la companyia del poble. Se'l veu sempre fàcil al sacrifici immediat, apassionat per les qüestions socials, ocupantse de totes les obres encaminades a millorar la sort dels proletaris, intervenint en les diferències nascudes entre patrons y obrers.

La conducta de Papa no desmenteix aquesos antecedents. En sos documents concisos, directius prefereix les regles

pràctiques a les vastes idées. Lleó XIII. dexà ben precisada la actitud de l'Església enfront dels nous problemes. Ja no ha de pensar-se en definir la doctrina, si no en viure-la. Per això Pius X. posa tota la cura en organitzar la acció, prevenint o corregint danysos errors. Al costat de les paraules de coratge que empenyen a la acció, està la sollicitut vigilant del Pastor, qui sosté els frens saludables de la prudència.

El sentit social es en ell una florecència necessària, naturalíssima del esperit cristià. Per això vol les obres confessionals y desitja que la acció social corri pels camins segurs de la gerarquia eclesiàstica.

Home de gustos senzills, de rara intel·ligència, canonista eminent, orador fàcil, home de govern, Pius X, es abans que tot un cor pregonament sacerdotal, ahont hi nien les més pures flayres evangéliques. Ho ha demostrat entre altres coses ara, rescentment en els terratrèmols de Sicília y Calabria, enviant de moment un milió y cinch centes mil lires y donant aculliment en l'hospital de Santa Marta, prop del Vaticà, a 400 ferits.

MANUEL MESTRES, PBRE.

Barcelona, Janer 1909.

El mal del siglo

(Continuación)

¿Cómo cumpliremos nuestra misión educadora? Huyendo de todo cuanto signifique parcialidad ó exclusivismo en el cultivo de las nacientes facultades y aptitudes del niño.

No considerando á éste ya «á priori» como un futuro industrial ó comerciante ó militar por la sola razón de que su padre ejerció ó ejerce alguna de dichas profesiones ó por ciertos síntomas de vocación las mas de las veces engañosos; antes mirando las facultades todas del infante como á otros tantos tiernos plantones que es preciso abonar, dirigir y cuidar, no porque todos ellos hayan de llegar á ser árboles, sino para que lo sean aquellos que tengan pujanza suficiente.

Y sobre todo—y esto es lo capital—no prescindiendo, como hoy se hace, tan exclusiva importancia á la llamada educación positiva, que hace del problema individual económico el ideal supremo de la vida y convierte al hombre en una máquina de ganar dinero.

Defectuoso era el antiguo sistema educativo según el cual con un poco de latín y humanidades, creíase haber dado al hombre todo el bagaje de cultura bastante á las necesidades de la vida; pero no es menos suficiente la moderna corriente pedagógica, idólatra, de la partida doble y de las lenguas vivas que en su afán hasta en cierto punto plausible, de positivizar la enseñanza, llegó á declarar guerra á muerte á todo conocimiento puramente especulativo.

Y no obstante, los conocimientos especulativos son los que forman el espíritu del hombre, constituyendo el alimento de sus facultades mas elevadas y de muchas aptitudes secundarias que de otro modo se deforman ó atrofian faltas de vigor; ellos son los que dignifican la

mente, orientan hacia elevados objetos la voluntad, refinan los sentimientos, consiguen y enderezan los instintos y cuando van unidos á una sólida instrucción positiva y hasta si se quiere á un cultivo adecuado de la naturaleza corporal del hombre, hacen de la criatura humana un todo completo equilibrado y armónico, personificación verdadera del antiguo «mens sana in corpore sano», de eternal profunda filosofía.

Tendamos pues á integralizar la educación y no nos contentemos á formar para lo porvenir buenos especialistas en tal ó cual profesión; buenos médicos ó abogados ó comerciantes que sin la fase de una cultura general ética intelectual y religiosa acabarán por convertir sus profesiones, de un apostolado social que debieran ser, en simple «modus vivendi» expuesto á todos los extravíos de la pasión y á las concupiscencias todas del interés.

Porque ¿qué ideal ha de poner los ojos el hombre á quien como bestia de tiro se une al carro social sin decirle de donde viene, á donde vá, ni siquiera que relación guarda su modo especial de actividad con las demas actividades que en torno suyo se despliegan?

¿Qué puede esperarse por ejemplo, del comerciante á quien desde niño no se muestra otra aspiración mas alta que el enriquecerse, otro empleo mas noble de sus facultades que el contar; en cuyas manos no se abre otra Biblia que el libro mayor, ni otro monumento literario que el copiadore de cartas?

Cerrado su espíritu á toda vida superior sin mas goces y esparcimientos que los que en el negocio tienen su pobre fuente; hostil á lo que no puede comprender ni gozar; bien pronto su profesión será todo para él en la vida y como el erizo con su concha, hará de ella un refugio y una ciudad armada para la lucha contra todos con las mil aceradas puas del egoismo.

No; no formemos hombres de tal especie, enemigos de si mismos y de los demás, urracas amontonadoras de riquezas, abejas sin miel.

Trabajemos en cambio por que sean hombres completos los hombres de mañana. Ni teóricos soñadores, ni esclavos de la realidad; ni platónicos ni epicúreos.

Hagamos—como dijo un pensador ilustre—por que las generaciones futuras sean dignas hijas de la tierra y del Cielo.

ROMÁN DE SAAVEDRA.

Curioso recuerdo

La exhibición, en el Cine de la «Sala Mercé» y repetida el último domingo por el de la Unión, de la película «Inventor de la porcelana», nos ha recordado la gran figura del humilde obrero, que amasando tierra, pobremente vivía en la aldea la Capelle-Birón, en el Perigord: Bernardo de Palissy.

Quiso este imitar al famoso escultor de tierras cocidas, Luca de la Robia, pero sus reducidos intereses le imposibilitaron dedicarse al estudio. Y sin mas conocimientos que elementales principios de mecánica y de las ciencias del cálculo y siendo sus únicos modelo y libro la práctica de su oficio, empezó los ensayos para conocer las sustancias que entraban en la composición del esmalte. Se hizo construir á tal fin un horno, pero los ensayos primeros que efectuó, resultaron mal.

Volvió á hacer nuevas combinaciones químicas, reunió sustancias diferentes, colocó en el horno sus vasijas, trabajó con entusiasmo

para conseguir su objeto, pero el resultado fué nuevamente desastroso.

Concebía Palissy que las materias que tenía combinadas, debían á cierto grado de calor fundirse y producir el esmalte; no obstante sus desengaños, no cesaba en su idea.

Un accidente le inutilizó su horno. Pudo conseguir le construyesen de prestado otro en su propio domicilio, pues ya no le quedaban recursos, y en él continuaba con tenacidad sus experimentos. Arrojó al mismo toda la leña que tenía; pero el esmalte no se fundía. No le quedaba más combustible, y necesitando conseguir más elevada temperatura, arrojó dentro aquel toda la madera y bancos que había en el jardín de su casa; pero no había bastante, el esmalte no se fundía. Más fuego, se decía Palissy, y á él fueron á parar las mesas y sillas de su habitación; pero el esmalte seguía impenetrable, no se fundía.

Dominado completamente por su idea y columbrando quizás era cuestión de algunos grados más de calor para sacar á flote su invento, echó al horno los restantes muebles que quedaban en su casa; pero todo es inútil, el esmalte sigue sin fundirse. Por último en un momento dado, se oye un estrepitoso ruido en todo el piso, producido por los martillazos de Palissy para aprovechar toda la madera del mismo que también arroja al horno para producir mas el calor por medio de mayor cantidad de combustible.

Ante esta extravagante resolución, su mujer é hijos, con la mayor confusión, salen gritando á la calle, pues Palissy se ha vuelto rematadamente loco. Y con eso, despues de seis días y noches consecutivas que Palissy seguía el curso de uno de sus tan repetidos experimentos, en su demacrado rostro se reflejan síntomas de intensa emoción, y subitamente, sus labios febriles y balbuceantes, rompen en extraordinaria admiración: en una de sus últimas bocanadas, el fuego, por fin, acaba de fundir el esmalte.

Diez y seis años costó á ese modesto alfarero conseguir su invento y, con él el de la porcelana. ¡Admirable ejemplo de lo que puede la aplicación y la perseverancia!

Con esos curiosos recuerdos nos ilustran los Cines que entienden divulgar á la cultura exhibiendo películas que significan algo de virtud, ciencia ó historia.

JOSÉ FAURA ELÍES.

Conte popular

LES TRES PONCELLETES

*Per uns jardins solitaris
hi anava una volta un rey;
era d'or si sa corona
y molt brodat son mantell,
duya brillants en el ceptre
y un espasí lot d'argent.
Prop del camí ahont ell passava
hi havia un vistós roser
que tres poncelles tenia;
y al veureles 'is digué:
— Poncelletes les bonicoyes
poncelles ¿què volen?—
La poncelleta primera
axis respon al bon rey;
— Jo vull ser la més hermosa
de les flors del mon enter.—
La segona poncelleta*

*avis li va d' al bon rey;
—Jo vull l'essència més fina
que hi haja en tot l'univers.—*

*La ponceletera tercera
avis contestà al bon rey;
—Jo ab to que vos vullau dar-me
sempre alegroja estaré.—
—Tú seràs per mi, ponceletera
regina de lo cor meu;
vosaltres, per venitoses,
tal con sou vos dexaré.*

RICART CLAUSELLS.

LA VETLLADA

El dia 14 dels corrents a les nou del vespre va tenir lloc a la Associació Catòlica una simpàtica vetllada organitzada per la "Congregació de St. Estanislao", a benefici de les víctimes dels terratrèmols d'Itàlia.

La part literària anà a càrrec dels individus de la Junta de la Congregació Srs. Joan Gili, Joan Moliner, Gabriel Baltà, Joan Alayo, Antoni Ynsencer, Carles Parés y Julià Ayxela y dels Congregants Srs. Julià Cañas, Joseph Escofet, Joseph Gabriel, Joan Güell, Domingo Olivella, Anton Massanell, Manel Romero y Joseph Massana. Tots ells estigueren encertadíssims en són comés y foren molt aplaudits per la concurrència que 'ls escoltà ab verda-der gust y obliga a la repetició d'algún nombre.

La part musical la desempenyaren els socis Mn. Anton Espasa, P. Simón Vallverdú S. F. y Francisco de P. Bové junt ab els nens J. Atmetlla y J. Tort y el coro del Col·legi de St. Ramon, executant ab justesa y art tots els nombres del programa.

Finalisà l'acte ab un estussista parlament, el Rnt. P. Sirvent qui remarcà la importància de la Congregació de St. Estanislao que componen els joves de'avuy, els homes de demà.

Merexen lloansa els esforços dels joves congregants per l'entusiasme y acert que demostraren y els artistes mencionats, junt ab l'impresor Sr. Claret y ebanista Sr. Mercader, per la cooperació gratuïta que portaren al acte.

La caritat recollida entre la no gayre nombrosa concurrència (el diner dol mes per la caritat que per les disbauxes del carnaval) ascendí a 95'65 ptes. que fou entregada allí mateix als Representants de "La Creu Roja" que assistiren al acte. Enviaren també adheció y almoyna las societats "La Principal", "Lliga Industrial", "Centre Agrícola" y "Centre de la Unió".

CONFERENCIA

El vinent diumenge dia 28 del corrent mes, a les quatre de la tarda se comensarà a la "Associació Catòlica" una sèrie de Conferències setmanals.

Anirà la primera a càrrec del Sr. President del Concili Directiu en Joseph Cañas y Mañé y la segona a càrrec del Rnt. Sub-Conciliari P. Manel Sirvent S. F.

A dites conferències hi quedan convidats tots els sòcis y demés senyors y joves que vulguin assistirhi.

Aquestes Conferències que versaran sobre temes dels que preocupan a la moderna societat, prometen resultar molt interessants.

Les altres Conferències s'anunciaran oportunament.

NOVES

Ab el n.º 2 ha ingressat en el còs d'Ajudants del servey agronòmic, després de renyidas oposicions a Madrid, nostre estimat redactor, l'intelligent Enginyer En Isidre Campionch. Nostra més entusiasta enhorabona.

Algunes famílies se'n han queixat per sentir-se seriament indisposades a conseqüència de certa llet que varén pendre y que per deficiència de la metèxa, passaren un llarch mal rato.

Confíem que no's repetirà aquest cas, y 's tindrà mes cuidado pera 'l pervindre.

Per R. O. circular del Ministeri de la Guerra, de onze del actual, s'amplia el plasso pera la redempció del servey del allistament de 1903 y dels títols de la revisió del mateix any, fins el dia 28 del present mes, tenint en compte que les operacions en les delegacions d'Hisenda y Sucursals del Banch d'Espanya, acaban a les tres de la tarde de dit dia.

El estat llastimós en que 's trobava el carrer del Cid, ha desaparegut ab la grava y arreglo del mateix.

Altres carrers també necessiten igualment de tant important y útil millora.

Per causas independents de nostra voluntat no acompanyarem ab el nombre passat, les fulles anunciadores que van ab el present.

Avuy comensen les Quaranta Hores en la Iglesia de Sant Francesch que acabaran Diu-menge. Del sermó n'està encarregat M. Pere Janer, Pbre.

La setmana passada estigueren en aquesta vila el ex-Diputat per Tarrassa, D. Alfons Sala y el Sr. Comandant del Somatent, pera oferir el càrrec de Cabo de dit Cos en aquesta vila, al alcalde D. Pacià Amiguet.

La Comissió nombrada pera erigir en aquesta vila el monument a Milà y Fontanals, ha aprovat el plano que te per lema "A la sapient bonesa", obra del pintor En Enrich Moncerdá. Els treballs d'escultura estan confiats al notable escultor Arnau.

El senyor Alcalde En Pacià Amiguet, donant una prova més de lo molt que 'l preocupa el problema de la Instrucció pública, te redactat un projecte de reforma al modó actual, en que se cubren les vacants en el Professorat Primari, abogant pera que 's faxi extensiva la forma "d'oposició" a les vacants que occorri-xin ab escoles dotadas ab 1.100 ptes. anyals.

De dit projecte n'ha fet ja un calorós elogi, el competent Conceller d'Instrucció Pública En Agustí Sardà, pel bon criteri y profunditat en que tracta la materia el Sr. Amiguet.

Dissapte passat visitaren la Estació Enològica, els alumnes que han assistit al curs d'Enològia, que per encàrrec de la Càtedra Pere Grau, ha donat al Vendrell l'Il·lustrat Director d'aquell establiment D. Cristófol Mestre. Els visitants quedaren molt complascuts per les atencions de que foren objecte y molt satisfets de les ensenyances teòrica y pràcticament rebudes.

Dies passats en el Circol d'Estudis de la Associació d'Eclesiàstics pera l'Apostolat Popular de Barcelona, nostre intelligent col·laborador Rnt. Manuel Mestres, davant escullida concurrència disertà sobre el tema: "El contrato colectivo del trabajo" que perisa transcendència y utilitat pràctica recomanem a la classe obrera, als patrons y a quantes persones es vulguin il·lustrar sobre la nova forma y contracte del treball, estudi que tenim a disposició dels llegidors en nostra Sala de Lectura.

El nombre premiat de la rifa del porch de Sant Antoni es el 8.614.

El dia 19 se celebrà a Torrellas de Foix un solemne funeral en sufragi del vilafranquí Rnt. Manuel Socada, Pbre., Rector que fou de la Bisbal del Penadés y que morí el Desembre passat. (a. C. s.).

El patriòtic poble de Valls celebrarà grans festes aquesta setmana, ab motiu del 1.º Centenari de la guerra de la Independència; donada la gran animació que hi regna, aquestes festes prometen ésser molt importants y entusiastes.

Traduim d'un periòdic francès. Fa dos anys que tenia lloc en el poble de C... (Hautes Alpes) un dinar anticlerical y gras el Diven-dres Sant. A la taula un cap de vedell y un St. Cristó. Els convidats tiravan els ossos al Sant Cristó dientli: apa menja, gos.

Un mes després el qui havia preparat el dinar moria rabiosament d'un mal desconegut dels metjes; y un jove, dels mes impios que assistiren al dinar, se casà al cap de poch temps portant entre 'ls convidats y en primera fila un gos molt ben enflocat com a burla pels catòlics, y ara acaba de naxer son primer fill; un noy fort y sapat pero de cara espantosa, mitj de gos y mitj de vedell, sense volta en el paladar y sense 'l maxilar superior, de modo que may podrà menjar.

Inutil dir que aqueix fet es el tema de les converses de tots els pobles del Districte.

Hem rebut la visita de les següents publicacions: "El Universo" y "La Gaceta de Substas", Madrid, "El Arbol Católico", de Jerez de la Frontera, "L'Apat", de Sant Sadurn de Noya, "El Boletín Obrero", de Palma, "Revista de Bebidas Gaseosas", de Barcelona. Els saludem y 'ls aghrim el cambi.

REGISTRE PARROQUIAL

BATEIGS. —Francisca Isach Marqués, Antoni Llop y Recasens, Pere Catasús y Mercader, Raymunda Torrents y Carbonell, M.ª del Remey Castellvi y Socías, Pere Rafols y Jover, Antoni Marimon y Canals, Antoni Ducasi y Benavent, Miquel A. Torres y Carbó, Josepha Juvé y Tubella y Innominat Raventós y Bolet.

OBITS. —Francisca Pardo Ferrer, 70 anys, Dolors Rovira Galtés, 50. Teresa Girona Marcé, 61. Manel Martí Via, 80. Miquel Pareta Juliachs, 55. Mariagna Vives, 84. Mercé Escuder Camaló, 31. Francisca Raventós Rosich, 78. Emilia Gay Rodriguez, 42. Jaume Trius Casas, 37. Raymunda Berch Galtés, 72. Innominat Raventós Bolet, 3 dies.

Imp. Esteve. — Vilafranca.

DIPOSIT DE CEMENTS "FREIXA"

Porlant - Grapier - Cals hidràulica - Ràpit - Lent - Roquefort

Delegació del Banch Vitalici d'Espanya

PERA

Vilafranca, Vilanova, Sant Feliu de Llobregat i Igualada

Segurs de vida ☉ Rentes vitalicies

Joseph M.ª Feliu

Rambla de Nostra Senyora, 31

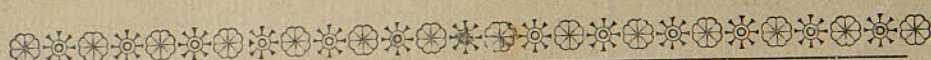
VILAFRANCA.

Mobles Mercader

Construcció y reparació de mobles
DE TOTES CLASSES

Exposició permanent d' habitacions complertes

Ferrers, 10, General Prim, 13-20.—VILAFRANCA.

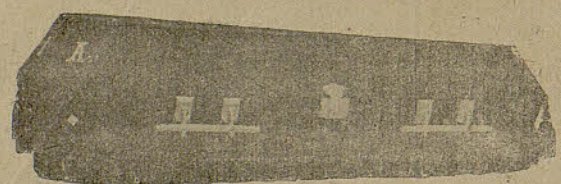

La Montañesa

Tienda de Comestibles de Isidoro Almira
Calle de San Juan, 6.—VILAFRANCA.

En este establecimiento encontrarán toda clase de artículos concernientes al ramo, así como CHAMPAGNE, VINOS GENEROSOS, y el sin rival vino Jerez SAN FELIPE y los especiales CARQUINOLIS de la Espluga de Francolí.

Agua de San Hilario se recibe semanalmente.

FUNERARIA MODELO

de Joseph Trius (a) Corné

Carrer de Sta. Maria, 8.—Vilafranca.

Aquesta casa, montada ab tots els adelantos moderns, participa al públic, que en ella hi trobaran baguls de totes classes desde al mes senzill al de mes gran luxo. tots a preus reduhissims, poguent assegurar que hi trobaran una rebaixa d' un 25 per 100 als demés establiments d' aquest article.

Ab coronas hi trobaran una gran varietat.

No vos fieheu de ningú, ab cas de necessitat, pregunten preus y classes, hi trobareu la gran rebaixa anunciada.

Imprempta de Joseph Esteva y Sala

Plassa de la Constitució, núm. 13.—VILAFRANCA.

En aquest establiment se fan tota classe de treballs en colors y senzills a preus reduhits.

Grans existencias ab estampas propias pera la 1.ª Comunió

Pera las properas festes de Setmana Santa hi trobaran gran varietat y existencias de PALMAS pera els Rvnts. Srs. Rectors y palmetas y palmons pera els noys a preus incompatibles.

Disponible

Francisco de P. Bové CASA DE MÚSICA
Parellada, 23.—VILAFRANCA.

Pianos Chassaigne Frères
Els millors del mon.

Els que pagantse número per número mes cars que qualsevol altra marca Espanyola, son els que millors beneficis donan al comprador.

La casa que te més distincions honorifiques veritat.

Unich taller de reparacions que ho fa be en tota aquesta comarca

 Manel Flayo
PINTOR Y DECORADOR

Decorador d' obras, tendas, fachadas y mobles
ab esmalt y ab daurats

Carruatjes, Rótols y Placas de cristall
ab lletres cóncavas y de totes classes

Gran assortit de papers del pais y extrangers
OBJECTES ARTISTICHES Y DE FANTASIA

Rambla de San Francisco, 28.—VILAFRANCA.